

NARODNI SOCIJALIST

Zaplenjeno!

Zaplenjeno!

2
vinarja.

Enakost narodov, enakost v narodu! Vaclav Klofač.

Leto I. V Ljubljani, dne 25. svečana 1911. Štev. 9.

Izhaja vsako soboto zjutraj.

2
vinarja.

Kako in kaj?

Predno smo začeli izdajati „Narodnega Socijalista“ in organizovati delavne sloje našega naroda, uvaževali smo prav dobro naše domače razmere, kakor tudi one za mejami.

Vedeli smo o angličanskem delavstvu in njega ogromnih uspehah na gospodarskem polju v nepolitičnih delavskih organizacijah, uvaževali smo delovanje (večinoma revolucionarno) francoskih socijalistov, a nismo pregledali niti nemškega socijalizma (socijalne demokracije), kateri se je zbudil na podlagi angleških in francoskih skušenj, samo s tem razločkom, da niso šli niti Angleži, a niti Francozi tako daleč kot Nemci, da bi svoje mišljenje proglasili kot univerzalni lek vsega sveta, katerega leti priporočajo pod bleščečo znamko internacionale (mednarodnosti).

Socijalna demokracija, četudi priznamo njene dobre strani nas ni pritegnila v svojo sredo. Krščanski socijalizem, kateri je starejši od soc. demokracije, a kateremu je bil oče Francoz Saint Simon, nas direktno odganja, radi svojih razmer do cerkve. Voditelji v soc. demokraciji so zvečine sami doktorji, (advokati, med katerimi je polno čifutov), a v kršč. socijalni stranki so to spet cerkveni dostojanstveniki. Soc. demokracija s svojim razrednim bojem je stranka izključno delavska, a njen pravilni naslov bi bil „mednarodno delavstvo“. Ker se nismo priklopili niti k soc. demokraciji niti h kršč. socijalni stranki, sledi iz tega, da razumevamo socijalizem čisto drugače nego oni. Nam je socijalizem idealom enakovrednosti vseh ljudstev in vseh narodov. In zato hočemo biti respektirani kot ljudje v narodu, a kot narod med narodi. Ne verujemo pa, da se da ta enakost doseči z nasilji in prekucijami, kot to uče soc. demokratje, niti ne verujemo, da se enakovrednost da doseči s samimi pobožnimi željami.

Vemo, da je k temu treba mnogo in mnogo dela.

In kje smo imeli delovati? Ali smo hoteli pristopiti k obstoječim strankam, katere se morejo pokoravati ukazom drugih narodov? Ali je za nas prostora v strankah, kjer se pametni ljudje začno šele s pridevkom „doktor“ in končajo s titulom „k. u. k. Hofrath“? Ne! Kot narodni ljudje nismo mogli stopiti v mednarodno stranko, a kakor delajoči ljudje nismo mogli vstopiti v stranko „gospodov“.

Ostalo nam je samo eno izhodišče, poprijeti se dela, in začeti tam, kjer je drugim zmanjkalo poguma. Samo „N. D. O.“ nam ni zadostovala, o tem nimamo skušenj samo

v Ljubljani, ampak tudi v drugih slovanskih narodih — posebno v Češkem. Na Češkem so bile že pred 70 leti narodne delavske organizacije vodene po drju. Vašaty, v katerih so delovali tudi prvi češki politiki Barák, Sladkovský in dr. Te organizacije so bile silno močne, imele so svoje hranilnice, fabrike, pekarnice, konsume, podporna društva — a vendar o vseh teh organizacijah ni ostalo nič drugega kakor spomin. Socijalna demokracija prišla je med Čehe z Nemškega, dobila je svojih pristašev tudi v narodno-delavskih društvih, a prišlo je do preprirov, nekatera narodno-delavska društva so prestopila v socijalno demokracijo, a druga so razpadla. Ta skušnjava je velika šola za nas.

Danes je na Češkem spet drugače. V l. 1897. pričelo je nekaj narodnih delavcev spet z organizovanjem, katero je imelo znak odpora proti socijalni demokraciji, ker je bila tedaj politika češke soc. demokracije prav tako protinardna, kot je sedaj protinardna politika naše takozvane „Jugoslovanske socijalne demokracije“; ti delavci so zbudili svojo politično stranko, katera ima danes v parlamentu 8 poslancev, v dež. zboru v Pragi 4, ima na stotine strokovnih in političnih organizacij, a pristašev na stotisoče. Delovanje narodno-socijalne stranke stremi v prvi vrsti za vzgojevalnimi cilji. Njeni pristaši so sistematično izobraževani v nad 50 časopisih, z brošurami, knjigami, a neštetim številom predavanj in shodov. Pristaši strokovnih skupin so organizovani tudi politiško, imajo svoje gotovo prepričanje in so navdušeni, ker vedo zakaj delajo in kaj hočejo. To ni več narodno delavstvo, to so že narodni socijalisti, kateri poznajo svoje dolžnosti do naroda, a tudi svoje pravice.

Strokovna organizacija, kot je n. pr. „N. D. O.“ ne sme se po zakonu pečati s politikom. Vzlic temu pa, se tudi ti delavci udeležujejo političnega življenja, ker čitajo polit. časopise, se udeležujejo volitev, a tudi drugače se izticajo za politikom. Kakšne nazore pač morajo imeti, ker nimajo svoje lastne politične organizacije, a niti ne čitajo svoje pol. časopise. Primorani so posluževati se drugih političnih časopisov in drugih političnih organizacij. V resnici grozi takim nepolitičnim organizacijam nevarnost, da se nekoč v njej sami srečajo duhovi na škodo nje same, zlasti ako se en del članstva zanima za politikom ene, a drugi del za politikom druge politične stranke.

Priznavamo veliki pomen strokovne organizacije, a zavedamo se tudi pomembnosti politične organizacije, a prav zato začnemo delovati v obeh smereh. Tega nam dosedaj še nihče ni očital, in upamo da nam tudi očital ne bo, češ da mogoče nameravamo z

Delavci! Volite narodne socijaliste.

novo politično stranko delavnega ljudstva oškodovati narodne interese. Hočemo osredotočiti naše narodne interese s socijalnimi, naše gospodarske in politične želje združiti in vzbuditi močan organizem, ki bo odvrčal vse zapreke. Pri tem pa ne pozabimo, da smo del Slovanstva.

Prav ta okolnost, da imamo mnogo slovanskih bratov vzbuja v nas slavohlepnost in z največjo radostjo hočemo delati za ustanovitev slovanskega socijalizma. Ne samo, da hočemo delovati na to, mi že delamo in bomo delali, tudi če bi se nam stavile še večje zapreke. Verujemo, da pridobimo nebroj sodelavcev, ravnoliko navdušenih in ravno tako požrtvovalnih.

Čaka nas velikansko delo. Do gotove mere smo i sami krivi, da je naša obrt malo razvita, a tudi da smo v kulturnem oziru zapostavljeni. Ne pregledajmo svojih nedostatkov, a ne pozabimo na svoje vrline. Imamo zmožnosti se povzdigniti v vsakem pogledu do take stopinje kot drugi narodi in vemo, da je v našem malem narodu to lažje mogoče kot v kakem velikem narodu, razširjenem na veliko zemeljsko okrožje. Hočemo povzdigniti vse delavsko ljudstvo na nivo človečnosti, hočemo, da bi bil delavec za svoje delo pošteno plačan, ter da bi bilo zanj preskrbljeno v vseh slučajih nezgode. Delavnim človekom smatran je pri nas enakovredno: delavec, poljedelec, mali obrtnik, uradnik in vsi oni, ki žive od dela svojih rok. Neprijatelj nam je velekapital. — Hočemo v kratkem izvajati načelno socijalno politiko, in ne kot socijalna demokracija, indirektno poslabševati delavske razmere. Verujemo, da vse to lahko dosežemo, ko bo ljudstvo izobraženo, ko bo imelo priliko, čas in sredstva, da se zamore izobraziti.

Kako naj se torej organizujemo? Organizovati se moramo strokovno in politično, v obeh smereh moramo se uveljaviti, da dosežemo svoj cilj. Vse naše delavsko ljudstvo spada v narodno socijalno stranko. Kolikor prej se vsakdo te resnice zavé, toliko boljše bo za nas, in toliko hitreje dosežemo uspehov, ki bodo razvili moč in naš ugled. —il—

Pregled.

Deželnozborsko zasedanje je za naše katoličane izredno plodonosno. Sam Bog je naklonjen našim pobožnim ateistom à la Šuklje, Jarc, Lampe itd. 10.000.000 kronic pride v deželo namesto vseučilišča; propadle farške posojilnice, falitni konsumi, mlekarne in druga taka špekulantska podjetja dobe 2.000.000 kronic iz žepov davkoplačevalcev; fond za slovensko vseučilišče se pa porabi za kramo s skvarjenim sirom po katoliških mlekarnah, tako da se naše dobre slovenske kravice čudijo. Res „Buh se nas vsmil!“

V parlamentu delajo odseki. Posl. Klofač se je jako spretno potegnil za zboljšanje stanja uradništva. Sam minister je priznal, da je njegov predlog dobro naštudiran in sprejemljiv.

Vojaški kontigent dela spet gotovim gospodom, ki vodijo državo, velike skrbi. Mažarji se puntajo in nečejo dovoliti vseh državnih potrebščin, dokler se jim ne da, kar zahtevajo, to je predpogoje za popolen odcep od Avstrije. Tako zahtevajo n. pr. svojo državno banko, mažarski jezik v vojski in vse polno drugih narodnih koncesij. Mi Mažarom privoščimo, a oni naj dajo prej tlačenim Slovakom, Srbom, Hrvatom, Slovincem, Rusinom in Rumunom njihove pravice, potem naj zahtevajo še zase vsega, kar jim srce poželi. Samo ne prositi in zahtevati, ampak tudi dati treba, dokler

ni prepozno, ko si bodo tamošnji narodi sami delali pravico, bo za Mažare slabo. Vendar je dobro, da se vsaj Mažari ne dajo kar tako teptati. Mi Slovani Avstrije bi morali ravno tako radikalno zahtevati vse svoje pravice, kot jih zahtevajo Mažari, ne pa da še zabavljamo čez nje. Ako namreč Mažari ne dajo vojaškega kontigenta, bodo morali pa naši fantje toliko več služiti in to nam ni prav. — Pa kaj, saj zveste pse gospodar najraje pretepa.

Srbski kralj Peter I. Karagjorgjević je bil v Rimu najsijajnejše sprejet. To pa naše ljube kristjane pri „Slovcu“ silno peče. Skotalili so nekaj hudobnihotic v svoji požegnani cunji, in s temi cunjami so si delali mrzle obkladke na zavrete možgane, in krizo so srečno prestali. — Vse časopisje namreč poroča, da je bil sprejem najsijajnejši, kar si jih je misliti, le Slovenčevce je klalo, da si upa Peter letos, ko je nezmotljivi papež prepovedal take stvari v Rim, manifestirat ujedinjenje Italije. — Mi radi verujemo, da je hudo, pa kaj se hoče, ko se pa na piškav prestol sv. Petra niti Peter, srbski kralj več ne ozira.

Rdeči Prapor je dobil tudi spopade, samo da so dostojnejši. On namreč kralja Petra smeši. Inteligentni ignorant pač ne ve, da je srbski narod sam postavil „potentata“ Petra I. za svojega kralja, da so dosedaj Karagjorgjevići sploh v Srbiji najpopularnejši, in da je navsezadnje vseeno, ali je popularen kralj, ali pa nepopularen predsednik kake republike na čelu vlade. Pa kaj se more, Peter je Slovan!!

Polom Glavne posojilnice dal bi se gotovo preprečiti, če bi bila Narodno-napredna stranka res kaka stranka, če bi imela le malo življenske sile, le jednega človeka, ki bi bil prepričan o čistih namenih stranke, se zavedel resnosti položaja ter pomislil na grozno nesrečo, ki je zadela toliko krivce, kot nedolžne. Saj Goričani tudi niso Bog ve kaki politiki, pa so se le izrili, da ne govorimo o veliki predrznosti Šušteršičeve politike, ki se zna izmotati še iz večjih lumparij. Liberalna stranka naj si da naslov „Bralci ali Bravci“ (o tem se zopet otvori debata) Slovenskega Naroda. Na programu, načelih, delu, posebno delu liberalne stranke pa rasejo ciprese in vrbe žalujke.

Vestnik nar. soc. mladine.

Naloge mladine.

Vaclav Burkert.

(Konec).

Prihajamo k ustanavljanju mladinske organizacije narodno-socijalne. Zakaj? Vemo, da je delavska mladina dosedaj na vseh straneh odklanjana, smatrana za manj vredno bitje.

Pozablja se, da je mladina bodočnost naroda. Hočemo torej sami — ker ti, kateri bi morali skrbeti za nas, nas ne poznajo — doseči po možnosti svoje pravice. K temu pa je predvsem potreba krepkih organizacij in v prvi vrsti zavedno mladino. Glavna naloga naše mladine mora biti, izobraževati se. Ker večjega sovražnika nad nezavednostjo ni. Tisti časi, v katerih je zmagoval brahijalno močnejši, so že davno minuli in na njih mesta so nastopili novi, v katerih prihaja iz boja z zmago razum in tisti, kdor je gibčnejši. S čitanjem, poučnimi predavanji, izleti, obiski muzejev, gledališči in primerno zabavo se moramo izobraževati. Na drugi strani pa se prizadevajmo spopolnovati se v rokodelstvu in v svojem poklicu, da bodemo lahko samostojni. Samo izdaten delavec, kateri si je svest svojega dela, je povsod spoštovan.

Zastonj nam nihče nič ne da, ako si to sami ne pridobimo!

Podpirajte Ciril-Methodovo šolsko društvo!

Knjige pa, ktere čitamo, naj bodo edinole poučne. Zastrupljevalno čitanje raznih krvavih romanov, kateri samo posurovljajo, mora odklanjati naša mladina.

Vprašanje narodnosti in socializma je nam skupno: Naše narodnostno vprašanje je poleg tega tudi socialno, ker največji odstotek slovanskih narodov se rekrutira iz malega delajočega ljudstva, („Kar narod slavnih 'ma sinov, vsi s kmečkih so izšli domov“) kateri trpé pod jarmom nemškega kapitala.

Najprej skrbimo urediti svoje razmere, (ker iste vsak narod sam najbolje razume) in potem, ko smo močni, pomagajmo slabejšim. To smer naj zasleduje vgoja naše mladine. Zbujati v nji ljubezen do rodne grude — do svojega, ker edino docela krepak narod je sposoben velikih činov.

V tem delu morajo pomagati naši mladini tudi starejši bratje. So skušeni in zato morajo biti tudi dobri svetovalci. Tem gotoveje bodo mogli pozneje pričakovati od mladine, da bo ona dobro vsposobljena mogla dokončati to, kar niso starejši mogli dopolniti.

„Bratstvo“ oživljeno. Naše mlado, sveže, a zato tem intenzivnejše gibanje se silovito jači. Vzlic temu, da imamo še vse polno križev, težav in zaprek premostiti, se vsestransko razvijamo. Z ustanovitvijo „Bratstva“ smo izpolnili široko zevajočo vrzel v našem skupnem organizmu. Kot nepolitično, edino kulturno misijo narodno socialnega organizma vršeče društvo, bo „Bratstvo“ predvsem vzgajalo in širilo kulturne cilje med našimi pristaši. Danes, v soboto ob 8. uri zvečer se vrši v društvenih prostorih ustanovni občni zbor tega društva, na katero polagamo največjo važnost, saj bo v njem, tako vsaj lupamo, odločevala naša mladina, ki je že sedaj, odkrito povedano naša dika, naš ponos. Vsi na ta ustanovni občni zbor, vsakdo naj pristopi k „Bratstvu!“

Slavna c. kr. deželna vlada je blagovolila, potem ko je sitnarila kolikor se je dalo, vzeti na znanje pravila Narodno socialno izobraževalnega društva „Bratstvo“. Mi se jim s strani uredništva tega lista za ta velikodušni čin (zlasti s sitnostimi je bilo velikodušja preveč) najudanejše zahvaljujemo kot svobodni avstrijski državljani seveda, ki se zavedamo svoje na Kranjskem prakticirane svobode pod patronanco Schwarz-Lauter. Kotau.

Gospodu S trg. na Zaloški cesti ni prav, da smo priobčili članek o njegovem postopanju z br. Fr. G. ter hoče delati temu sitnosti. Mi izjavljamo, da ni br. Gorec pisal članka ter je pisca iskati čisto drugje. Sicer pa če hoče g. S naj se gre z bikom bost.

Pisma iz naših krajev.

Trst. 38.000 Slovencev so našteli v Trstu. V resnici se pa da na podlagi volilnih glasov in otrok, ki obiskujejo slovenske šole, statistično dokazati, da je nad 70.000 Slovencev v Trstu.

Ni li ob takem številu politika „Edinosti“ nekoliko pasivna? Res, človeka jeza grabi, če se ta list baha, da je Slovenec oziroma Hrvat tajnik političnega društva „Edinost“, urednik slovenskega lista itd. zahteval v laškem jeziku slovenske tiskovine za ljudsko štetje.

In s tako korajžo se baha akademik. To bi bil k večjem Mikuletičev „vic.“ Davno bi si morali Slovenci v Trstu biti svesti vsaj svojih primitivnih pravic.

Trst, 22. februarja 1911. Dr. Rybařeva pretirana objektivnost se je spet enkrat ponesrečila pri razpravi o trž. pasivni resistenci. V isti sapi, kot je g. drž. poslanec

priznal, da imajo prav, v prav isti sapi jim stavi docela neumesten predikatski ferman, češ: tak boj mi ne ugaja, ker trpi trgovina itd. itd. — Da, še celo dalje so blagovolili g. doktor. Rekli so, naj se uvede nov opravilnik, ki bi enkrat za vselej preprečil kaj takega. Mi absolutno ne najdemo tu logičnosti. Imeti prav, a se ne poslužiti edinega mogočega uspešnega sredstva, ki je v tem slučaju na razpolago in ki tako izdatno zaleže, to bi bilo res prav po edinjaško, ko se vsako kolino tako uredi, da je ovca cela in volk sit. Sicer pa eno samo vprašanje na g. drž. poslanca: Jeli on zastopnik nižjih slojev, okoličanskega delavstva in maloposestništva ali onih velekapitalistov in trgovskih krvososov, ki so s to pasivno resistenco res v živo zadeti? Mi si usojamo misliti, ga g. dr. Rybař v prvi vrsti zastopa široke sloje, ne pa one, za katerimi stoji čifutska cunja „Il Piccolo“, ki se je to pot, kot sodi javno mnenje, pustil pustolovski podkupiti, da za judovske groše izigra bedo in zaničevanje trpeče sloje, ki so v boju za svoj poklic, kruh, in deloma tudi za našo narodno stvar. Ker ravno ti, ki so v pasivni, so povečini Slovani, in kolikor si zboljšajo gmotni položaj, toliko boljše za — Slovanstvo Trsta.

Dvoumno interesno in politiško zastopstvo je gotovo največja nesreča za vsak narod, za vse sloje. Zato bo treba g. drž. poslancu dr. Rybařu enkrat dopovedati, da se na dveh stolih ne sme sedeti. Ali z nami, ki smo teptani in ki smo si v potu svojega obraza priborili enega Rybařa v parlamentu zato, da nas bo brezpogojno branil, ali pa tja na ono stran k meščanstvu-židovstvu.

Pripominjam, da naše slovensko trgovstvo ne trpi skoro nobene škode, ter nam je žal, ako jo trpi. Mi tu ne moremo nič pomagati, tu odloča vlada in pa židje.

Rybařev volilec — v pasivni resistenci.

Volosko, 20. febr. 1911. Slavno uredništvo „Narodnega Socialista“, Ljubljana. Prosim, blagovolite priobčiti v Vašem cenj. listu. Zadnji čas je bilo priobčenih nekaj dopisov iz Volosko-Opatije, v katerih se direktno napada nekatere ugledne osebe. Ker se me od nekaterih strani sumniči, da sem jaz pisec teh člankov, izjavljam, da do sedaj še nisem dopisoval v „N. S.“ Janko Jazbec, urarski pomočnik.

Potrjujemo, da gosp. Janko Jazbec ni pisal omenjenih dopisov iz Volosko-Opatije. Uredništvo.

: Prva :: **Milko Krapeš** : Ustanovljena :
domača tvrdka. :: 1. 1852. ::

Genius: G 37 1 52 9

Odprta { srebrna K 10—
 { zlata „ 70—
Trojni { srebrna „ 16—
pokrov { zlata „ 95—

Ljubljana, Jurčičev trg št. 3
blizu čevljarskega mosta pod Trančo
urar in trgovec
z juveli, zlatnino in srebrnino
priporoča bratom narod. socialistom
svojo **bogato zalogo** najnovejše
narodenih predmetov svoje stroke. —

Damska ura:

Odprta { srebrna K 9—
 { zlata „ 22—
Trojni { srebrna „ 14-50
pokrov { zlata „ 34—

Jamstvo za pristnost blaga in natančno izvedbo
točno idočih ur najrazličnejših sestavov.
Zahtevajte gratis-iranko katalog, kateri
izide 15. prosinca 1911!

Dolžnost vsakogar je, razširjati naš list, kateri služi zahtevam ljudstva!

Razno.

Žegnana fovšarija se lahko reče Slovenčevi notici o naši preselitvi v prostore bivšega vojaškega oskrbovališča. Česar te duše ne morejo sami pogoltniti niti komu drugemu ne privoščijo. Prostori so tam prazni, in mi plačujemo zanje kar se je zahtevalo, toda ti prepirljivci, ali bolje rečeno kregarjevi štefletli so zatrjano objektivnega vladnega svetovalca g. Laschana nahujskali češ, da v vojaško skladišče ne spadamo, ker da smo Klofačevci, torej antimilitaristi. Vojaških oskrbovališč in farških hujskačev že davno več ne bo, a narodno socialna stranka bo živela in se razvijala. To jih jezi in bruhajo kot ljubljanski zmaji, toda mi se na to ne oziramo. Naša trudapolna pot je dolga, dolga, a gotova — da veste.

Velika gospodarska depresija na severu naše domovine nam nikakor ne daje povoda, da bi obupno in pesimistično zrlili v bližnjo bodočnost našega naroda. Vsaj imamo na jugu cvetoča in solidna gospodarska podjetja, ki lahko konkurirajo z drugimi tujimi podjetji, bodisi glede cen, ali pa solidnosti. Take vrste domačega slovanskega podjetja je tudi špedicijsko in komisijonalno društvo „Balkan“ v Trstu, ki je pred letom otvorilo v Ljubljani svojo podružnico, ki se nahaja na Dunajski cesti. Ravnajmo se torej dosledno po geslu „Svoji k svojim“, da tako pariramo udarce, zadane nam od tujih pesti. G 50 15 3 3

Slovenskim gospodinjam se je Kolinska kavina primes kaj hitro priljubila; povsod zahtevajo odločno in le Kolinsko cikorijo. Zakaj neki? Odgovor je prav enostaven: Zato, ker je Kolinska kavina primes od vseh najboljša. Po kakovosti tedaj prekaša vse druge tovrstne izdelke, poleg tega je Kolinska tovarna edino res domače podjetje, ki podpira slovenski narod v vseh njegovih težnjah predvsem pa našo prekornost „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Zahtevajte tudi nadalje vedno le Kolinsko cikorijo v prid „Družbi sv. Cirila in Metoda“, vsako drugo pa odločno zavračajte. G 43 52 7 9

Veliki pustni korzo ali Slavčeva maskarada se vrši na pustno nedeljo, dne 26. februarja 1911 v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za društvene člane 1 K, za nečlane 2 K, tri osebe ene obitelji 5 K, za maske in one v narodni noši 1 K. Maske dobivajo vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime. Toaleta za nemaskovane bodi promenadna ali narodna noša.

Uredništvo in upravnništvo: Čevlarska ulica št. 1 I. nadstr. Nefrankovana pisma se ne sprejema, na anonimna se ne ozira, rokopisov se ne vrača. — Reklamacije je nasloviti „Narodni Socijalist“ Ljubljana, nefrankovano. Naročnina za dopušljanje po pošti letno K 2-40, za pristaše potom organizacij letno K 1-20. Pol- in četrtletno sorazmerno. Oglase sprejema „Generalna anončna pisarna“ v Ljubljani in upravnništvo lista. — Cene oglašom: Štiristopna petit-vrsta á 8 vin. — Pri večkratni objavi primeren popust.

Izdajatelj in lastnik: Kamil Cerný. — Odgovorni urednik: Slavoj Škerlj. Tisk J. Blasnika nasl. Ljubljana.

.. Meblovano sobo ..

(za zakonski par z 1 detetom) s pravico do ognjišča išče mirna in solidna stranka. Ponudbe na upravo Nar. Socijalista“. V poštevh lahko pride tudi malo stanovanje. G 52 17-1

Najtopleje priporočamo

pri nakupovanju moškega sukna vseh vrst prvi češki razpošiljalni zavod s suknom v **Kralovem Polu u Brna, Moravsko** (imejitelj br. I. K. Mrňa.) Zmerne ljudske cene. Vzorce razpošiljam na zahtevo zastonj in poštne prosto. Poročajte laskavo, za kakšno obleko si naročate blago. (2% z obrata v prosep sklada jugoslov. nar. soc. stranke.) Zanesljivi in pridni zastopniki s širokim poznanjem se iščejo. G 49 13 52 5

Premrl & Jančar

Ljubljana, Dunajska cesta št. 20.

Opozarjamo na lastno izdelovalnico oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskega kleja. Velika zaloga kemičnih in rudninskih barv. Barve za umetnike. Vse potrebščine za slikarje in pleskarje. Barve za šolarje. Velika zaloga zidarskih čopičev. Strojno olje za vse vrste strojev. Olje proti prahu. Karbolinaj, mavec itd. itd.

Skladišče: Dunajska cesta št. 5

Prodajalna: Dunajska cesta 20

nasproti »Figovca«. G 38 2 13 9

• Za obilna naročila se priporočava.

Na drobno. Na debelo.

Bratje, narodni socijalisti!

Kupujte vse pri naših pristaših!

SUKNA

in vse blago za obleke naročajte pri tvrdki, ki je last našega brata

M. K. RŮŽIČKA,
v Humpolcích, Češko.

Vzorci na zahtevo gratis in franko. G 49 14 10 3

Od vsakega naročila dajem 3% v prosep strankinega sklada.

Češka tovarna harmonik in heligonik

Josef Klavaček v Loun-u

ustanovljeno l. 1885.

priporoča slavnemu občinstvu svoje svetovno znane izdelke najboljše kakovosti.

Razpošiljanje po vsem svetu.

Zahtevajte cenik brezplačno in franko. G 47 11 - 7

Izprašan : optik : **FR. P. ZAJEC** : optik :

:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::

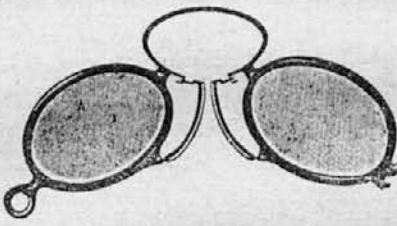
priporoča svoj dobro urejeni

- optični zavod -

kakor različne vrste naočnikov, ščipalcev, toplomere, zrakomere, daljnogleda itd.

Priporočam svojo veliko zalogo

G. 45 29 51 7

švicarskih ur,
zlatino in srebrnino

po nizkih cenah

nikeln. žepna ura od K 3-50 naprej
srebrna cilin. " " " 6-50 "
budilke " " 3- " "

Zahtevajte novi cenik, ki ga pošljem zastonj.

Generalna anončna pisarna v Ljubljani

sprejema, ureja, odpošilja in prestavlja oglase vseh vrst, vseh jezikov, za vse dežele in vse liste doma in v tujini. Svojim inserentom brezplačno redigovanje.

Govorilne ure od 10. do 12. vsako dopoldne.

Pišite po prospekte — naznanite objekt za inseracijo in pokrajino, v kateri želite, da se širi.

Naslov: **Generalna anončna pisarna v Ljubljani,**
Jurčičev trg št. 1, I. nadstr.

G 51 16 - 1

Kupujte samo pri tvrdkah, katere inserirajo v našem listu!